Biblioteka Jagiellońska
Kraków

Nr. 284. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Sobota, 30 Grudnia 1922. Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31, ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 200 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	4000·— Mk.
we Lwowie z dostawą	4500 — Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	4300 — Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	6000·— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ul. Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Z Rady Ministrów.

Z Warszawy donoszą: Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 28. bm. po załatwieniu spraw bieżących, uchwaliła szereg wniosków, między innymi:

wniosek Ministra skarbu w sprawie organizacji Głównego Urzędu Likwidacyjnego, który postanowiono wcielić do Ministerstwa skarbu;

wniosek Ministra skarbu w sprawie aprowizacji Górnego Śląska;

wniosek Ministra spraw wewnętrznych w przedmiocie klauzuli druków i czasopism nadsyłanych z zagranicy;

wniosek Ministra spraw wewnętrznych o utworzeniu gminy wiejskiej Kamienna w powiecie koneckim oraz projekt ustawy, wniesiony przez Prezydenta Rady Ministrów w przedmiocie formuły przysięgi służbowej i przyrzeczenia służbowego funkcjonarjuszy państwowej służby cywilnej.

Jednocześnie postanowiła Rada Ministrów, aby do chwili uchwalenia tej ustawy przez Sejm, Ministrowie zarządzili bezzwłocznie zaprzysiężenie urzędników niezaprzysiężonych w podwładnych im resortach na zasadzie dotychczasowych przepisów.

Poza tem Rada Ministrów kontynuowała

obrady nad uzdrowieniem administracji państwowej.

W tym względzie postanowiono powołać komisję pod przewodnictwem Prezydenta Rady Ministrów, która rozpocznie przedewszystkiem opracowywać zasady organizacji i sposób urzędowania naczelnych władz państwowych.

W celu usunięcia braków w działalności poszczególnych urzędów, zalecono Ministrom ustanowienie, bez powiększenia dotychczasowych etatów, w obrębie swoich resortów inspektorów do przeprowadzenia kontroli w urzędach podległych Ministestwu, pod bezpośrednim nadzorem właściwych Ministrów. W Ministerstwach zaprowadzi się przedkładanie właściwemu Ministrowi przez dyrektorów departamentu oraz naczelników wydziałów periodycznych krótkich sprawozdań, obejmujących dane o biegu spraw aktualnych i czynnościach służbowych, z tem, że pierwsze sprawozdanie za lata ubiegłe do r. 1922 włącznie, należy złożyć do 1. lutego 1923.

W motywach powyżej uchwalonych wniosków podniesiono konieczność i pilność poprawy istniejących w państwie stosunków aż do przeprowadzenia zasadniczego w tej dziedzinie programu.

W związku z tragicznym zgonem Prezydenta Rzpltej śp. Gabrjela Narutowicza, postanowiono odroczyć nadanie orderów, normalnie nadawanych w terminie noworocznym.

Na temże posiedzeniu Rada Ministrów wysłuchała referatu Ministra spraw zagranicznych o aktualnych sprawach polityki zagranicznej i powzięła uchwałę w związku z konferencją brukselską.

Sprawy państwowe.

Minister sprawiedliwości wniósł do laski marszałkowskiej projekt

ustawy o ochronie

obszarów państwa, konstytucji, godeł państwowych i niektórych organów państwa, między innymi osoby Prezydenta Rzeczypospolitej.

*

W związku z wiadomościami, jakie się ukazały w prasie warszawskiej o możliwem odłożeniu terminu zwołania plenarnego posiedzenia Sejmu w czasie późniejszym niż 10 stycznia roku przyszłego, przedstawiciel P. A. T. zwrócił się o informacje do p. Marszałka Sejmu Rataja. Marszałek Sejmu oświadczył, że

zwołanie Sejmu około 10 stycznia

zmianie nie ulegnie i że dokładne oznaczenie daty zwołania zależne jest jedynie od przygotowania przez komisję materjału dla plenum.

*

Według dodatkowych rozporządzeń Ministra spraw wojskowych, zmiany wart głównych we wszystkich garnizonach będą się odbywały

na znak żałoby

bez przygrywania orkiestry. Pozatem zabronionem jest wojskowym urządzanie zabaw tanecznych w oddziałach i instytucjach wojskowych, jak również przyjmowanie udziału w publicznych zabawach tanecznych wogóle, aż do dnia 27 stycznia.

Ostateczna granica przez Zagłębie górnośląskie.

Z Warszawy donoszą: D. 16 b. m. komisja graniczna uchwaliła w Wrocławiu 4 głosami przeciw 2 ostateczną granicę, przecinającą Zagłębie górnośląskie. Linja graniczna zadecydowana ostatecznie bez apelacji oddaje Niemcom poza drobniejszymi objektami pole: „Königin Luise“ z trzema szybami (Ruda, George, Klutzkau) Polsce zaś prócz szeregu drobnych objektów całą linję kolejową, idącą od dworca w Scharleju do kopalni „Andaluzja. W ten sposób przechodzenie pociągów przez korytarz bytomski stałoby się zbyteczne.

Korzyści te nie są jednak wystarczającym ekwiwalentem za straty poniesione przez Polskę, to też komisarz generalny głosował przeciw decyzji.

Na wniosek polskiego komisarza granicznego komisja uchwaliła pięciu głosami przeciw jednemu nie rozstrzygać tymczasem losu kopalni Dellbrück, lecz przekazać go konferencji ambasadorów. Komisja przyjęła wniosek Polski, proszący o wyznaczenie bezpartyjnego rzeczoznawcy, któryby wpierw zbadał warunki i położenie kopalni, oraz sprzeczne między sobą liczby podane przez delegatów polskich i niemieckich odnośnie do tonażu pól węglowych Delbrück.

Komisja graniczna rozstrzygnie w przyszłym roku przynależność kopalni Delbrück oraz linję graniczną na północ i południe od Zagłębia. Komisja zakończy prace w marcu.

Francuska charakterystyka stronnictw politycznych w Polsce.

(j) W cennym artykule wytwornego polityka francuskiego p. Augusta Gauvain, napisanym po zamordowaniu Prezydenta Narutowicza (Journal des Débats), znajdujemy następującą zwięzłą charakterystykę stronnictw politycznych w Polsce:

Wybory nie dały większości żadnemu stronnictwu. Blok nacjonalny prawicy wyszedł znacznie wzmocniony. W Sejmie zdobył 163 mandatów, w Senacie 49. Jego wodzami są pp.: Dmowski, Korfanty, Trąmpczyński, Marjan Seyda z Poznania, Grabski, gen. Haller etc.

Blok ten różni się od stronnictw lewicy, ugrupowanych koło osoby Marszałka Piłsudskiego, nie tyle przez swe dążności wewnętrzne, ile przez pragnienie, by przygotować podstawy do ugody z przyszłą Rosją (un accord avec la Russie de demain), podczas gdy Marszałek Piłsudski jest przedstawicielem polityki antirosyjskiej.

Z Lozanny.

Delegaci aljantów zebrali się d. 27. bm. na posiedzenie celem zajęcia stanowiska co do ogólnej sytuacji na konferencji. W posiedzeniu, któremu przewodniczył lord Curzon, brali udział Garroni, Barrere i pierwszy amerykański delegat Child. Obradom tym przypisują wielkie znaczenie. Postanowiono aby komisje zestawiły dotychczasowe wyniki prac konferencji, które będą służyły do wypracowania projektu traktatu pokojowego.

Nastrój optymistyczny, jaki w zeszłym tygodniu przeważał wśród konferencji londyńskiej obecnie ustąpił miejsca obawom, że taktyka obstrukcji stosowana, zdaniem kół angielskich, przez delegację turecką może doprowadzić do zupełnego fiasca konferencji. Jeżeli sytuacja taka miałaby trwać nadal to dalsze dyskusje dyplomtyczne stałyby się absolutnie niemożliwe. Szefowie delegacji sprzymierzonych prawdopodobnie już w dniach najbliższych będą mogli przedstawić Turkom swoje definitywne propozycje, a wówczas ci ostatni będą postawieni w obliczu alternatywy, albo ostatecznego przyjęcia, albo ostatecznego odrzucenia tych propozycji.

Komentarze wszystkich dzienników londyńskich ujawniają ogromne niezadowolenie z powodu stanowiska Turków, przyczem specjalną wagę przywiązują do ostatniej konferencji delegatów koalicyjnych z amerykańskim delegatem obserwatorem, jaka się odbyła wczoraj wieczorem w prywatnem mieszkaniu Lorda Curzona.

Problem reparacyjny.

„N. Fr. Presse“ donosi z Londynu: Premier angielski Bonar Law przybędzie w poniedziałek do Paryża na projektowaną konferencję i przedłoży tam nowy plan angielski, w myśl którego rząd angielski gotów jest porozumieć się z sojusznikami co do sankcji, jakie miałyby wejść w życie w razie niedotrzymania przez Niemcy zobowiązań, rzekomo jednak tylko pod warunkiem, że suma, którą mają zapłacić Niemcy zostanie obniżona. Jeżeli sprawa reparacyjna zostanie na tej

konferencji uregulowana, Bonar Law przedłoży tam także propozycje, co do rozwiązania kwestji długów międzysojuszniczych.

Hawas dowiaduje się, że niezależnie od sprawy uchybień rządu niemieckiego odnośnie do dostaw drzewa oraz ewentualnych sankcji w związku z temi uchybieniami, Poincaré poruszy na konferencji dnia 2. stycznia sprawę odmowy Niemiec dostarczenia produktów azotowych, należnych Francji z tytułu odszkodowania.

Z Brukseli donoszą: Na wczorajszem posiedzeniu Senatu oświadczył minister spraw zagranicznych Jaspar, że Belgja nigdy nie zgodzi się na przyznanie Niemcom moratorjum bez gwarancji. Jaspar spodziewa się, że na konferencji paryskiej zapadnie taka uchwała, która zadowoli wierzycieli Niemiec.

Działalność bolszewicka.

(j) Przypuszczano, że po wielkim kongresie bolszewickim, który rozpoczął się w Moskwie, 20 b. m., nastąpi ratyfikacja układu Urguhardt-Krassin. Tymczasem Krassin, który w pierwszej połowie grudnia przybył do Rzymu, został przyjęty przez prezydenta ministrów Mussoliniego i miał otrzymać od niego zapewnienie, że utworzony zostanie Komitet rosyjsko-włoski, by rozpatrzyć możliwości nawiązania stosunków ekonomicznych i handlowych między Włochami a Rosją.

Z drugiej strony zapewniają, że misja Krassina w Rzymie doznała zupełnego fjaska, dyplomata zaś sowiecki sprawił w poważnych kołach bankowych i przemysłowych, a mianowicie w Medjolanie, jak najgorsze wrażenie. P. Krassin udaje się mimo to do Paryża, by tam rozpocząć akcję celem pozyskania kapitału zagranicznego dla Rosji bolszewickiej.

Podobnie jak zawiodła misja Krassina, doznały niepowodzenia intrygi drugiego delegata bolszewickiego, towarzysza Cziczerina, wysłanego do Lozanny z tem wyraźnem poleceniem, by wszelkiemi sposobami starał się poróżnić Anglję z Francją. Usiłowania spełzły na niczem! Okazało się przytem, że upadek Lloyda Georgea był niepowetowaną dla bolszewików stratą.

Trzeci delegat bolszewicki, towarzysz Radek został wysłany na konferencję II. międzynarodówki w Hadze, z poleceniem przywrócenia frontu jednolitego w walce z burżuazją. I tu jednak nie wydaje się, by cel zamierzony mógł być osiągnięty. Odcienia, które dzielą różne obozy Międzynarodówki, są zbyt wielkie.

Wreszcie, jak donosi „Times“, rząd sowietów postanowił wysłać emisarjuszy by pobudzić ducha rewolucji wśród negrów amerykańskich i krajowców Afryki południowej. Emisarjusze przyszli są już zebrani w Moskwie, gdzie otrzymują potrzebne im wskazówki i wykształcenie na Uniwersytecie wschodnim.

Nadzieje bolszewików na wywołanie rewolucji światowej są niczem niezachwiane!

Z raju bolszewickiego.

Przedstawienia czynione rządowi sowieckiemu przez rząd angielski w sprawie odszkodowań za zatopiony angielski statek rybacki „Magneta“, nie odniosły żadnego skutku.

Sprawa przedstawia się następująco: Statek „Magneta“ z 12 ludźmi załogi, będąc na wyprawie rybackiej, znalazł się w okolicy Murmańska o 9 mil angielskich od brzegu. Wówczas rosyjski statek patrolujący zaaresztował „Magnetę“ na zasadzie, że przebywa ona na rosyjskich wodach terytorjalnych. Rząd sowiecki stoi bowiem na stanowisku, że przysługuje mu wyłącznie prawo rybołóstwa na wodach w odległości 12 mil angielskich od wybrzeża.

Rząd angielski stanowczo się temu sprzeciwił, powołując się na to, że prawo międzynarodowe przewiduje w tej dziedzinie wyłączność krajowego rybołóstwa, na wodach terytorjalnych tylko w odległości 3 mil od brzegu.

Statek rosyjski po zaaresztowaniu „Magnety“ wprowadził ją następnie do brzegu w kierunku Murmańska, przyczem z powodu burzy „Magneta“ zatonęła wraz z 10 ludźmi z załogi.

Żądanie rządu angielskiego pod adresem rządu sowjeckiego, by wypłacono odszkodowania na rzecz rodzin po ofiarach katastrofy, oraz na rzecz właściciela statku, spotkało się z kategoryczną odmową rządu rosyjskiego. Żądana suma wynosi 95 891 funtów szt. Rząd sowjecki odmawia również przyjęcia na siebie jakichkolwiek zobowiązań, że podobne wypadki wtrącania się do statków angielskich na przyszłość się nie wydarzą.

Wobec tego stanu rzeczy, angielskie sfery rządowe doszły do wniosku, że stało się niezbędnem wysłanie angielskich statków wojennych na wody rosyjskie, aby stanowiły one skuteczną obronę dla angielskich statków rybackich, przy wykonywaniu przez nie zajęć zawodowych.

Podatek dochodowy na r. 1923.

Izba skarbowa we Lwowie podaje do wiadomości, że Ministerstwo skarbu zarządziło na podstawie art. 112 ustawy z 16. lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 550), aby pobór podatku dochodowego przypadającego według przepisów Działu II. ustawy z 4. kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 232) od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę poczynając od 1. stycznia 1923 r. był dokonywany według skali następującej.

L. p.	Roczna wysokość wynagrodzenia w tysiącach marek ponad	do	Stopa procentowa
1.	2.000	2.400	0,3%
2.	2.400	3.000	0,4%
3.	3.000	3.600	0,5%
4.	3.600	4.800	0,7%
5.	4.800	7.200	0,9%
6.	7.200	9.600	1,1%
7.	9.600	12.000	1,4%
8.	12.000	15.600	1,7%
9.	15.600	19.200	2%
10.	19.200	22.800	2,5%
11.	22.800	26.400	3%
12.	26.400	30.000	3.5%
13.	30.000	34.000	4,5%
14.	34.000	38.000	5,5%
15.	38.000	42.000	7%
16.	42.000	46.000	8,5%
17.	46.000	50.000	10%
18.	50.000	52.000	11,5%
19.	52.000	55.000	13%
20.	55.000	58.000	13,6%
21.	58.000	62.000	14.3%
22.	62.000	66.000	15%
23.	66.000	70.000	15,7%
24.	70.000	75.000	16,5%
25.	75.000	80.000	17,3%
26.	80.000	85.000	18,1%
27.	85.000	90.000	18,8%
28.	90.000	95.000	19,5%
29.	95.000	100.000	20,2%
30.	100.000	105.000	20,9%
31.	105.000	110.000	21.6%
32.	110.000	115.000	22.3%
33.	115.000	120.000	23%
34.	120.000	180.000	24%
35.	180.000	240.000	25%
36.	240.000	300.000	26%
37.	300.000	360.000	27%
38.	360.000	450.000	28%
39.	450.000	540.000	29%
40.	540.000	720.000	30%
41.	720.000	900.006	31%
42.	900.000	1,200.000	32%
43.	1,200.000		33%

Zarządzenie powyższe ma moc obowiązującą aż do uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy potrąceń podatku dochodow. na rok 1923.

KAZIMIERZ KROLINSKI. 27)

Z tamtego świata.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Panie generale... Proszę się nie irytować. Jestem jednostką tak nie nieznaczącą, tak marną, że nie warto. Sądzę więc, że lepiej by było, gdyby ekscelencja zechciał pozwolić mi odejść... Tam czekają na mnie chorzy — rodacy....

— Mogą czekać do wiosny, albo do końca wojny. Pan musi stosować się do moich rozkazów.

— Owszem, o ile ekscelencja rozkaże mi odejść.

— Wykluczone! Panem się opiekują nietylko władze wojskowe, ale i cywilne. Pan gubernator dziś właśnie telefonował do mnie, aby pana uwięzić. Podobno hrabina... Ale dajmy temu pokój. Niech pan posłucha mojej dobrej rady. Ułatwię panu wyjazd pierwszym etapem wprost, bez zwyczajnych objażdżek.

— Bardzo ekscelencji dziękuję za tyle dobroci. Trzeba jechać — ha, trudno. Radziłbym jednak dać mi spokój. Carat może spokojnie istnieć nadal, wywrotowcem nie jestem. W razie jednak wywiezienia mnie, może się stać rzecz — okropna. Ekscelencja sam wie, że u mnie bywa wiele kobiet — zacząłem łgać systemem hrabiny — wszystkie kochają się we mnie i wszystkie są niepoczytalne...

— Co? Niepoczytalne?

— Tak, ekscelencjo, kokainistki przeważnie — odpowiedziałem, dziwiąc się sam, skąd mi to kłamstwo na myśl przyszło.

— No i cóż stąd?

— Gotowe popełnić szaleństwo.

— Jakie?

— Widzi, ekscelencja... Ja... ja... — zacząłem kłamać na dobre — zajmowałem się w wolnych chwilach kulturą bakterji. Gdy jednak ekscelencja odbył u mnie rewizję...

— Co, co?... Co?

— Przecie ekscelencja był u mnie i o zwierzątka służącego wypytywał. Od tego czasu miałem się na baczności, powynosiłem więc kulturę do znajomych pań... Niechże więc która zechce się zemścić za mnie i — puści szczura, albo myszkę zadżumioną... Kokainistki na wszystko mogą się odważyć...

Generał zbladł.

— Panie doktorze — rzekł po chwili. — Może to i słuszna uwaga... Kokainistki... Hm... Pan im zapewnie narkotyku dostarczał. Tem gorzej... Teraz wiem, dlaczego ma pan tak szalone powodzenie... Jeżeli sprawa taki przybiera obrót — puszczę pana, na tydzień, tylko na tydzień. Niech pan wycofa depozyty i potem ulotni się, gdzie się podoba... Dobrze?

— Zgoda, ekscelencjo. Radbym wyjechać istotnie bliżej frontu... Tam podobno można już swobodnie przejść.

— To pan i o tem wie? Już i pana poinformowała hrabina?

— Czytam gazety, ekscelencjo i wnioskuję, że...

— Że co?

— Że zbliżają się czasy, w których Polska zmartwychwstanie. Niech pan generał szanuje zdrowie i siły. Nam będzie potrzeba nietylko żołnierzy, ale i generałów...

Załeski zakrył ręką oczy, myślał chwilę, poczem przystąpił do mnie, położył mi ręce na ramionach i rzekł:

— Nie wiedziałem, że pan także kokainista! No, niech pan idzie. Tydzień czasu. Proszę nie zapomnieć o tym terminie i załatwić wszystko, jak najlepiej.

Wyszedłem z bólem głowy. Zaślepiony sługa carski zirytował mnie, rozdrażnił i zaniepokoił o tyle, o ile szło o hrabinę i jej przyjaciółki. Po drodze wstąpiłem do jej mieszkania. Otworzył mi jakiś elegancik.

— Czy pani hrabina jest w domu?

— Niestety — odparł. — Ach, jeśli się nie mylę, pan doktor... Jestem Gronek... — podał mi rękę. — Pan sobie nie przypomina... Poznałem pana tam, w lasach... Zmieniłem się, co?

— Prawdę mówiąc, nie przypominam sobie, ale przypuszczam, że pan właśnie z tych szeregów...

— O, to, to właśnie. Przepraszam, że pana nie wprowadzam do pokoju. Tam wielkie nieporządki. Właśnie z kolegą Malskim palimy mosty.

— Co? mosty?

— To jest papiery. Otrzymaliśmy taki rozkaz od pani hrabiny.

— A gdzież ona jest?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

W sprawie nadmiernych podatków od wolnych zajęć.

(mg.) Przedstawiciele stanów lekarskiego, adwokackiego, inżynierskiego i notarjalnego zgromadzili się wczoraj bardzo licznie w sali Izby handlowej i przemysłowej w celu omówienia niesprawiedliwego wymiaru podatków, obciążających te zawody. Przewodniczyli: prez. Izby adwokackiej dr. Kamieński, prez. Izby lekarskiej dr. Papée, prez. Izby inżynierskiej inż. Gąsiorowski i prez. Izby notarjalnej dr. Nowotny.

Zebranie zagaił dr. Kamieński, podnosząc, że sprawa wymiaru podatków jest obecnie najżywotniejszą kwestją, obchodzącą zawody wolne, które niesłusznie wciągnięto do kategorji, objętych ustawą o podatku przemysłowym. W komisjach wymiarowych brak prawie zupełnie przedstawicieli wspomnianych wolnych zawodów, ale zasiadają w nich przeważnie kupcy, którzy nie znają stosunków odnośnych sfer, to też wysokość wymienionych podatków sięga miljonowych sum i nie stoi w żadnym stosunku do zarobków tych podatników.

W dyskusji wytoczyli interesowani szereg skarg, potwierdzających wywody przewodniczącego. Przemawiali: prof. dr. Gluziński, dr. Kratter, wiceprez. Izby adwok. dr. Abraham Landes, dr. Brendl, inż. Libański, adw. dr. Mund, poseł Reich, dr. Aleksiewicz i inni. Treściwy referat wygłosił dr. Nowotny. Dr. Świtalski jako członek Komisji wymiarowej stwierdził, że największą winę niesprawiedliwości ponosi ta właśnie Komisja, gdyż stosunki finansowe podatników nie są ściśle badane. Mowcy podkreślali swe lojalne stanowisko wobec Państwa, zwracali jednak uwagę, że wymiar podatków powinien być sprawiedliwy, oparty na ścisłych obliczeniach dochodów i nie powinien obciążać nadmiernie klas umysłowo pracujących, nieproporcjonalnie do kwot, płaconych przez inne sfery społeczne.

Uchwalono wysłać do władz warszawskich specjalną delegację z wystosowanym odpowiednio memorjałem, oraz powierzono osobnej stałej komisji interweniowanie w miejscowej Komisji wymiarowej, staranie się o poparcie w prasie i o poparcie stronnictw. W skład tej Komisji wchodzą: prezydja czterech Izb, posłowie Reich, Sommerstein, Rozmarin i sen. Ringel.

Przyjęto następującą rezolucję:

Uznając, że naprawa obecnego położenia skarbu Państwa wymaga wielkich ofiar ze strony całego społeczeństwa, oraz że pierwszym do tego krokiem jest sprawiedliwe i równomierne nałożenie ciężarów podatkowych na wszystkie klasy ludności, stwierdzają obecni na dzisiejszem zebraniu członkowie lwowskich Izb adwokackiej, lekarskiej, inżynierskiej i notarjalnej, że wyrażona wyż zasada została przez nadmierne i krzywdzące, oraz bez wszelkich dochodzeń uskutecznione wymiary podatków bezpośrednich, dokonane ostatnio przez władze okręgu lwowskiej Izby skarbowej, w odniesieniu do wyzwolonych zawodów tendencyjnie naruszoną i spaczona.

Dopatrując się w powyższem stanowisku władz skarbowo-wymiarowych nowego zamachu na klasę ciężko zarobkującej inteligencji, zagrożonej przez to w podstawach bytu, postanawiają członkowie reprezentowanych na dzisiejszem zebraniu wolnych zawodów podjąć i przeprowadzić konsekwentną walkę ze stronniczo stosowanym, bo do zupełnego wyczerpania i ruiny jednej tylko klasy ludności prowadzącym systemem fiskalnym.

W tym celu wzywają i upoważniają swe przełożone władze do wdrożenia jak najenergiczniejszej akcji u wszystkich miarodajnych czynników, aby też władzom wymiarowym lwowskiej Izby skarbowej nietylko zwróciły uwagę na niewłaściwe, bo z krzywdzącem obciążeniem wolnych tylko zawodów połączone stosowanie ustaw podatkowych, ale zarazem spowodowały rzeczone władze do sumiennej rewizji i sprostowania ustalonych już, niesłusznych i nadmiernych wymiarów podatku od zysku, oraz wstrzymania względnie ograniczenia płatności tychże, aż do czasu ukończenia postępowania reklamacyjnego i rekursowego.

—oo—

Do Szan. Prenumeratorów

Prosimy uprzejmie o jak najrychlejsze nadesłanie prenumeraty

na styczeń 1923

wraz z ewent. zaległością celem uregulowania nakładu,

Cena prenumeraty wynosi od 1 stycznia 1923

We Lwowie miesięcznie do odbierania w administracji (ekspedycji)	4000 Mk
We Lwowie z odnoszeniem do domu	4500 Mk.
przesyłką pocztową w całej Polsce	4500 Mk
Z granicą miesięcznie	6000 Mk.
Za zmianę adresu dopłaca się	100 Mk.

Numer pojedynczy w całej Polsce 200 marek.

KRONIKA.

Kalendarz. Sobota, 30 grudnia. Rz.-kat.: Dawida kr. — Gr.-kat.: Danyiła pr. — Słowiański: Ludomiła.

— **Miljonówka.** Przy ostatniem ciągnieniu padła wygrana na nr. 0,433546.

— **Dar na skarb narodowy.** Polska Krajowa Kasa pożyczkowa w Warszawie podaje do wiadomości, że p. Franciszek Ksawery Bytel złożył za pośrednictwem Marszałka Senatu, Wojciecha Trąmpczyńskiego 1 miljon Mk. na Skarb narodowy.

— **Straż mogił polskich** bohaterów zawiadamia posiadaczy losów loterji fantowej na rzecz budowy kaplicy Obrońców Lwowa, że termin ciągnienia został odroczony z dnia 31 grudnia 1922 na dzień 29 kwietnia 1923. Ciągnienie odbędzie się w Miejskiej Kasie oszczędności; szczegóły poda dzienniki.

— **Rada nadzorcza** Polskiego Banku krajowego uchwaliła przenieść z dniem 1 stycznia 1923 centralę Banku ze Lwowa do Warszawy, ul. Królewska 5.

— **Miejska kolej elektryczna** zawiadamia, że wszystkie karty wolnej jazdy z r. 1922 ważne są do 31 stycznia 1923 r.

— **Taryfa osobowa** na polskich kolejach będzie jak wiadomo podwyższona o 50 prc. towarowa o 100 prc. Zmiana nastąpi teoretycznie o godz. 24 z dnia 31 grudnia 1922 na 1 stycznia 1923. Praktycznie natomiast podwyżka zależeć będzie od terminu rozpoczęcia podróży. Ponieważ poprzednie zmiany taryfowe wywoływały zawsze pewne nieporozumienia co do ścisłego terminu władze kolejowe wyjaśniają, że cena biletu zależy od jego daty. Wszyscy ci podróżni, którzy na Sylwestra zdążą kupić bilet i wyjechać przed północą będą korzystali z taryfy obecnej t. j. tańszej nawet wówczas gdyby podróż przyciągnęła się do następnego dnia i dłużej.

— **Przestroga dla abonentów telefonicznych:** Zwracamy uwagę abonentów na możliwość zgłaszania się noworoczników-oszustów. Noworoczniki wysłany przez werkmistrzy i monterów Polskiej akcy. Sp. telefonicznej oddz. we Lwowie, jest zaopatrzony w legitymację z pieczęcią firmy.

Tych, którzy zgłaszać się będą bez legitymacji z wyż zacytowaną pieczęcią, należy uważać za oszustów i jako takich wydać w ręce policji.

— (i) **Proces przeciw komunistom świętojurskim.** Na wczorajszej rozprawie Trybunał uznał postępowanie dowodowe jako zamknięte. Sędziom przysięgłym przedłożono 87 pytań, z czego 27 ma za przedmiot zbrodnię zdrady głównej, zagrożoną przez kodeks karą śmierci.

Dzisiaj odbywa się ustalanie pytań.

— **Wieczór Sylwestrowy** Kasyna i Koła lit.-artyst., obudził ogromne zainteresowanie wśród tych, którzy pragną spędzić ostatnią noc b. r. w dobrze dobranem gronie. Zasili on fundusz wdów i sierot po artystach polskich. Karty wstępu wydaje już sekretarjat.

— **Morderstwo.** W Kociubińcach (pow. Kopyczyńce) zamordowano kierownika tamt. szkoły M. Posachowskiego i jego żonę, Helenę. Zachodzi podejrzenie, iż morderstwo to dokonane zostało z pobudek politycznych. Sprawcy pozostali niewykryci.

— **Eksplozja.** W pobliżu Mezzo Lombardo we Włoszech eksplodowały granaty ręczne, pochodzące jeszcze z amunicji zdobytej na Austrjakach. Część przedmieścia Rechette wyleciała w powietrze. Siedmiu robotników i 1 żołnierz zostało zabitych.

— **Wypadek samolotu.** Jeden z samolotów pełniących służbę pocztową na linji Tuluza-Barcelona-Alicante, z powodu zapalenia się, zmuszony był do wylądowania w pobliżu Amposta. Pilot uległ ciężkiemu poparzeniu. Transport przesyłek pocztowych został uratowany.

— **Uniwersytet w Łodzi.** Rada szkolna łódzka postanowiła przedsięwziąć kroki, celem wybudowania Uniwersytetu w Łodzi. W tym celu powstaje komitet organizacyjny dla zbierania funduszów na otwarcie uczelni.

— **Berlińska orkiestra filharmoniczna.** Z Berlina donoszą, że z powodu ogólno-państwowej niedoli gospodarczej, zagrożonym też jest dalszy byt berlińskiej orkiestry filharmonicznej. Spowodowało to cały szereg wybitnych osobistości ze sfer muzycznych Berlina, oraz z kół finansowych, wielkiego przemysłu i handlu do zawiązania kuratorjum, które postawiło sobie za zadanie, zabezpieczyć dalszy byt orkiestry filharmonicznej.

Między innemi ustanowiono fundację, która nosi imię zmarłego dyrygenta orkiestry Artura Nikischa i rozporządza już znacznemi funduszami. Między członkami zarządu tej fundacji widnieją nazwiska, jak Ryszard Strauss, Fryc Kreisler i inne.

—oo—

— **Bezrobocie w Anglji.** Z Londynu donoszą: Jak wynika z ostatnich sprawozdań bezrobotnych było w Anglji w dniu 18 grudnia 1,359.000 t. zn. o 29000 mniej aniżeli w tygodniu poprzednim, z ś o pół miljona mniej, aniżeli w styczniu b. r.

— **Z Tow. prawniczego.** Jutro, w sobotę o godz. 6:30 odbędzie się wykład radcy Ign. Korzeniowskiego p. t.: Reforma rolna. 1. Nasze ustawy agrarne a Konstytucja. 2. Zamierzone i niezamierzone następstwa ustaw agrarnych. 3. Zasady zdrowej reformy rolnej. Miejsce zebrania: ul. Mickiewicza 5 I) I. p.

— **Przyczyny obecnej drożyzny.** Na ten temat wygłosi w jutro, w sobotę o godz. 7 wieczorem w sali Instytutu technologicznego, przy ul. Boularda, odczyt poseł na Sejm dr. Diamand.

Ruch służbowy.

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego mianował prof. Politechniki warszawskiej, dr. Witolda Pogorzelskiego, zastępcym egzaminatorem z fizyki na wydziale lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego; zatwierdził wybór prof. dr. Wł. d. Heinricha na dyrektora Studjum Pedagogicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie na okres trzyletni od 1 października 1922 r. do 30 września 1925.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, w piątek „To co ważniejsze", komedja w 3 aktach Jewrejnowa (premiera). — Jutro, w sobotę popołudniu „Betleem"; — wieczorem „Coppelia", balet. — W niedzielę popołudniu „Betleem", i sełka; — wieczorem „To co najważniejsze", komedja; — o godz. 11 w nocy „Noc Sylwestrowa".

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w piątek „Jastrząb". — Jutro, w sobotę w niedzielę popołudniu i wieczorem, oraz w poniedziałek „Sublokatorka".

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w piątek „Słomiana wdówka", operetka — Jutro, w sobotę „Japonka." — W niedzielę popołudniu „Manewry jesienne", operetka; — wieczorem „Japonka". — W poniedziałek „Słomiana wdówka".

Z Tow. sztuk pięknych (ul. Dzieduszyckich 1, gmach Muzeum przemysłowego) donoszą: Wystawa

zbiorowa prac art. mal. Mieczysława Reyznera, oraz zbiorowa wystawa art. mal. Marjana hr. Strzemiosza z Monachjum, połączona z wystawą szkiców ś. p. Włodzimierza Błockiego, otwarta codziennie od godz. 10—3. Zwracamy ponadto uwagę na wystawę gwiazdkową z pracami krakowskiego art. mal. W. Stapińskiego, gdzie zakupione obrazy wydaje się natychmiast.

W obronie rodzimej grafiki. Otrzymujemy z Warszawy następujące pismo: Niżej podpisane instytucje kulturalne i artystyczne podnoszą niniejszem najenergiczniejszy protest przeciw szerzącemu się systemowi plagiatu dla celów reklamowych. Poważne niejednokrotnie firmy polskie (patrz „Grafika Polska" nr. 9 rok 1922 z września) miast wykazać słuszną ambicję w kierunku zapewnienia sobie współpracy rodzimej twórczości graficznej dla celów reklamowych, posiłkuje się przerysowanemi reklamami niemieckiemi, a ubierając się w cudzą zasługę, rozpowszechnia je na rynkach polskich. W dbałości o własny wyraz artystycznej reklamy, stajemy na straży nienaruszalnego prawa własności autorskiej.

Związek Polskich Artystów Grafików, Zarząd Stowarz. „Rytm", Tow. Art. Polskich „Rzeźba", Kooperatywa Związku Pol. Artyst. Plastyków, Warszawskie Tow. Artystyczne, Grupa Art. Plastyków „Sursum Corda", Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, Grupa Artyst. Polskich „Świt" w Poznaniu.

Konkurs „Bluszczu" na nowele. W dniu 30 listopada odbyło się ostateczne posiedzenie sądu konkursowego „jury" w osobach: pani Bronisławy Ostrowskiej, oraz pp. Stanisława Miłaszewskiego i Władysława Zawistowskiego, z nadesłanych 62 prac przyznało nagrodę noweli p. t.: „Białe liście" pod godłem „Biel". Po otwarciu koperty okazało się, że autorem jest p. Jerzy Sosnkowski.

Pozatem wyróżniono następujące nowele: 1. „Duch wina", godło Cette vie c'est une farce un peu trop lourde. 2. „Kwadrans myśli", godło Z myśli najwyrażniejsze. 3. „Mistrz Mojżesz" godło Pierwsze brzaski. 4. „Mordko", godło Vanitas vanitatum. 5. „Niebieskie oczy Ewuni", godło N. O. E. 6. „Poker małego Gansa" godło Sokół. 7. „Prawda", godło Rubikon. 8. „Znajda", godło Swastyka.

Kopert z nazwiskami twórców prac wyróżnionych sąd nie otwierał do czasu osobistego porozumienia się z autorami, którzy są proszeni o przybycie w tym celu do redakcji „Bluszczu" w godz. od 1—3.

Druk nagrodzonej noweli rozpocznie się w nr. 4 „Bluszczu".

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 29 grudnia godz. 12·30.

	Kurs	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	2·10	2·40—2·50
Franki francuskie	1285	000·00—000
Franki szwajcar.	3385	0000·00
Funty szterlingi	82 600	00·00—00·00
Korony niem.-aust.	00·00—00·00	27 0—27 0
Wiedeń	00·00—00·00	25 5—27 5
Korony czeskie	545·00—000·00	545·00—555·00
Praga, wypłata	000·00—000·00	547·5—557·5
Dolary ameryk.	17582—17760	17750—17850
Dolary kandyj.	17523—17700	00000—00000
Zurych Marki pol.	3·00—0·00	000.00
Lei	00·00—00·00	00·00—·000
Liry	895·00—000·00	000·00—000·00
Budapeszt	0000.00—00·00	0·00—0·000
Paryż	00·00—000·00	530·00—540·00
Berlin	0·0—0·00	0.00—000

Tendencja na dolary silniejsza.

ESKA.

Ruś czerwona.

(II.) Znaczna część wymienionych wyżej rodów ruskiego i litewskiego pochodzenia, jak już wyżej zaznaczyłem krzyżykami, wygasła w męskiem pogłowiu. Majątki tych po mieczu wygasłych rodów przeszły drogą sukcesji po kądzieli, a sporadycznie tylko drogą kupna-sprzedaży w posiadanie rodzin przeważnie polskich, a mianowicie: Albinowskich, Badenich, Bałów, Balickich, Barańskich, Bąkowskich (Jaksów), Batowskich, Baworowskich, Białobrzeskich, Bielskich (Sarjuszów), Bieńaszewskich (†), Bieńkowskich, Bludnickich, Boguckich, Borkowskich (Duninów i Junoszów), Broniewskich, Brzozowskich, Bujnowskich, Burczaków, Cetnerów, Chrzanowskich, Chołodeckich, Ciełeckich, Cikowskich (†), Cieńskich, Cywińskich, Czackich, Czarkowskich, Czartoryskich (szczepu Olgerda), Czarnieckich, Czermińskich, Czosnowskich, Czyżów, Dembowskich (Sarjuszów), Dobrzyńskich, Dulskich (Przegonia (†), Dzierżanowskich, Fredrów, Gniewoszów (Rawiczów), Głogowskich, Głowackich, Golejewskich (†), Golskich, Gołuchowskich (Lelitwitów), Gosiewskich, Gosławskich, Grocholskich (Nałęczów), Grochowskich, Gromnickich, Gurskich, Herburtów, Heydlów, Hohendorfów (†), Horrochów, Humnickich († 1879), Hussarzewskich (†), Irzykowiczów, Jabłonowskich (Grzymałów i Prusów), Jaruntowskich, Jastrzębskich, Jaźwińskich († Grzymałów — ostatni potomek tego domu zginął w listopadzie 1918 w obronie Lwowa na górze Kadeckiej), Kakowskich, Kalinowskich, Karnickich, Kazanowskich (†), Kępliczów, Kęszyckich, Kickich, Kielanowskich, Kobylińskich, Kotów (†), Komorowskich (Ciołków † i Korczaków), Koniecpolskich († 1719), Konopków, Korytków, Korytowskich, Korzeniowskich, Kossakowskich, Kowalskich, Kownackich, Kozickich, Koziebrodzkich, Kozłowieckich, Kozłowskich, Krasickich, Krasińskich, Krosnowskich, Krukowieckich, Kunaszowskich, Kuropatnickich (†), Lanckorońskich, Lewickich, Listowskich, Lubomirskich, Łodzińskich, Łosiów, Łychowskich, Łysakowskich, Makowieckich, Małujów, Matczyńskich, Mężeńskich, Niączyńskich, Młodeckich, Mniszchów, Mniszków, Morawskich (Dąbrowa i Nałęcz), Moszyńskich, (Mycielskich, Niewiadomskich, Niezabitowskich, Obniskich, Oczosalskich, Orłowskich (Zygembergów), Osmulskich, Ostrorogów, Padlewskich, Pawłowskich, Pągowskich (Dąbrowa †), Piaseckich, Pieńczykowskich, Pietruskich, Pinińskich, Podleskich, Pokutyńskich, Polanowskich, Poletyłów, Ponińskich, Postruskich, Potockich (Lubiczów, Pilawitów i Szeligów), Pruszyńskich, Przybysławskich, Raciborskich, Radziejowskich, Radziwiłłów, Rakszawskich, Romanowskich, Rozwadowskich (Jordanów), Rościszewskich, Rossowskich, Rostkowskich, Rudnickich (Lisów), Russockich, Ruszczyców, Rychlickich (†), Rylskich, Rzyszczewskich, Siedliskich, Siemiatkowskich, Siemieńskich, Sieniawskich († 1726), Skibniewskich, Skotnickich, Skrzyńskich, Smarzewskich, Sobieskich (†), Stanisławskich († Pilawitów),, Stankiewiczów, Starzeńskich, Starzyńskich, Strachockich, Strumiłłów, Strzeleckich (Okszów), Strzemboszów, Suchodolskich, Suligostowskich, Szawłowskich, Szczepańskich, Szeliskich, Szołayskich, Szymanowskich, Tchórznickich, Thuillów, Treterów, Turkułów (†), Tyszkiewiczów, Tyszkowskich, Ubyszów, Udryckich, Ufniarskich (†), Ujejskich, (Śreniawitów), Uhrnieckich, Urbańskich, Wasylewskich, Wiśniewskich, Włodków, Wodzickich, Wolańskich, Wolskich, Wrzeszczów, Wybranowskich, Youngów, Zaborowskich, Zagórskich, Zamoyskich, Zarembów, Zawadzkich (Junoszów, Korwinów, Rogałów), Żarskich, Żebrowskich, Żelechowskich, Żółkiewskich, Żółtowskich itd. itd.

Ci wszyscy, w poprzednim ustępie wymienieni, od Albinowskich począwszy, to nie — jak panowie Rusini twierdzą — przybysze, przybłędy, zawołoki, perekińczyki, co to utuczyli się krwawicą chłopa ruskiego, ale szlachta z rodu, z tradycji, potomkowie z małymi wyjątkami, rodów polsko-rusko-litewskich od wieków tu osiadłych, rodów, które, gdy zaszła tego potrzeba, mienie, krew i życie składali w ofierze Ojczyźnie. Ziemia przez te rodziny na Rusi Czerwonej posiadana jest ziemią polską, a jako taka przy parcelacji dostać się musi do rąk polskich, albo takich tylko Rusinów, którzy szczerze uznają tu państwowość polską.

Prawda, że Kazimierz Wielki objąwszy w posiadanie księstwo halickie zastał także pewną, niewielką jednak, część ziemi, która stanowiła własność panującego tu poprzednio domu książęcego, ale ani on, ani żaden z jego następców, z wyjątkiem jednego znanego nam wypadku, a mianowicie wydzielenia przez Jana Kazimierza w r. 1658, rozumie się samo przez się, za zgod. Sejmu, ze starostwa kamioneckiego Batiatycz, Żełdca i Kupiczwoli i ofiarowania tej ziemi na wieczne czasy Jerzemu Paparze, przybyłemu tu z Albanji, przyjacielowi Wyhowskiego i Tetery, w nagrodę za olbrzymiego znaczenia usługi oddane Polsce, tych rusko-książęcych majątków pomiędzy szlachtę polską nie rozdzielił, jeno stworzył z nich tak zwane dobra stołowe — i starostwa i te ostatnie dawał tak on, jak i jego następcy za umiarkowaną tenutą w dożywocie mężom tak polskim, jak ruskim i litewskim dla Polski dobrze zasłużonym jako „panem bene merentium". Tu zaznaczam, że te tak zwane dobra koronne nie posiadały, i to przeważnie, gleby przedniej jakości i były od dóbr prywatnych znacznie gorsze.

Takie np. starostwa jak mościckie, sądowo-wiszeńskie, lubaczowskie, radelickie (medenickie), jaworowskie, janowskie, grodeckie i inne miały wprost nędzną glebę, a z lasów tych starostw był prowent prawie żaden. A i tego milczeniem pominąć nie można, że wielka, nawet bardzo wielka ilość majątków stanowiących obecnie własność skarbu Państwa była aż do pierwszego rozbioru Polski (jesień 1772) własnością prywatną i że po zajęciu tej części Polski przez Austrję na zarządzenie Marji Teresy, a później syna jej Józefa II., została zajęta przez rząd austrjacki dla salin, przemysł bowiem solny był już wówczas w Austrji monopolem państwowym. Do takich dóbr należały: olbrzymi, bo z siedmiu nie wsi, ale kluczów składający się majątek Nadwórna dziedziczna własność Cetnerów, klucz kosowski Dzieduszyckich, klucz manasterski Romanowskich, klucz justyński Ponińskich, klucz autoropski Bielskich (Sarjuszów), klucz bohorodczański Kossakowskich, klucz jabłonowski Jabłonowskich, 3 wielkie jakby państwa jakie udzielne, klucze Bolechów, Kuty, Peczeniżyn Pilawitów-Potockich, klucz dobromilski Lubomirskich. Jako ekwiwalent za te dobra otrzymali ich dziedzice ze skarbu austrjackiego albo marne wynagrodzenie albo dawne polskie starostwa i tak: Dzieduszyccy starostwa tłumackie, sokalskie i tarnawackie, Cetnerowie mościskie, kamioneckie i zadwórzańskie, Lubomirscy medyckie, rohatyńskie, Kossakowscy śniatyńskie, dźwinogrodzkie i obok położone skalskie (Skała) itd.

Zjazd nauczycielski.

(i) Przed dwoma laty zawiązane Stowarzyszenie Chrz. Nar. nauczycielstwa szkół powszechnych zebrało się wczoraj w osobach swych delegatów na Zjazd doroczny, poprzedzony uroczystem nabożeństwem, które w Bazylice archikatedralnej o godz. 10 rano odprawił ks. Biskup Twardowski.

W godzinę później odbyło się w sali Stowarzyszenia przy ul. Zimorowicza zagajenie Zjazdu. Zagaił go mianowicie prezes Zarządu głównego p. Stanisław Glapiński, witając przedstawicieli duchowieństwa i władz, posłów, senatorów, oraz delegatów.

Z kolei witali Zjazd prezes okr. lwowskiego p. Szczurkiewicz, ks. Biskup Twardowski, Prez. Neumann, kurator Sobiński, pos. Mączyński, prez. Macierzy szkolnej z Warszawy dyr. Sternfer i inni.

Poczem wybrano prezydjum w osobach pp. prez. Glapińskiego (Lwów), Nowickiego (Pomorze), Antoszczuka (Warszawa), Szczurkiewicza (Lwów).

Przyszła kolej na referaty.

P. Kozłowska (Warszawa) mówiła o znaczeniu szkoły powszechnej pod względem praktycznego zastosowania oraz w stosunku do szkoły średniej i do kształcenia nauczycieli.

P. Kordowska (Warszawa) mówiła o znaczeniu wychowania przedszkolnego dla organizacji szkolnictwa powszechnego.

P. Barlik (Poznań) rozstrząsał sprawę poborów nauczycielskich na podstawie projektu ustawy o uposażeniu.

Referaty wywołały żywą dyskusję.

Zakończyło się wczorajsze zebranie wyborem komisji-matki, oraz komisji wnioskowej.

Dziś Zjazd obraduje w dalszym ciągu.

Wystawa Ogrodnicza we Lwowie.

Towarzystwo Gospodarcze Małopolskie urządziło świeżo pod protektoratem Wojewodziny Grabowskiej i Prezydentowej Neumanowej w Salonie Sztuki na placu Targów Wschodnich wystawę Ogrodniczą pierwszą po długiej przerwie, gdyż ostatnia taka wystawa odbyła się jeszcze przed wojną.

Salony Pałacu Sztuki przybrano suto zielenią, z wielkim smakiem rozmieszczono kwiaty, tu i owdzie pnie drzew, uzupełniły dekorację przybytku Szkoła ogrodnicza (Zamarstynów poza konkursem) reprezentowana była przez piękne złocienie, różowe białe żółte, begonie, krzewy dekoracyjne Laurus nobilis — oraz warzywa (kapusta, buraki).

Plantacje miejskie przysłały przepiękne kwiaty ozdobne i dekoracyjne jak palmy draceny etc.

Z Krasiczyna ks. Sapieha dostarczył wspaniałych cyklamenów, zasługują dalej na wymienienie ks. Sanguszki z Gumniska (drzewa owocowe i warzywa) P. Pawlikowski z Medyki (róże pienne owoce i warzywa), Aprowizacja miejska (warzywa) Rucker i Höflinger (warzywa), p. Janicki (warzywa Towarz. Gospodarcze Bieńkowa Wisznia (warzywa drzewka owocowe), p. Starck Rudolf (piękne wonne goździki, chryzantemy, neffrolepisy, asparagusy, cyklameny, araukarje, draceny, muzy, laury.

Podziwialiśmy też piękne wyroby koszykarskie kosze na kwiaty, wystawę dzieł gospodarczych ogrodniczych.

Jury przyznała wystawcom jako nagrody — dyplom honorowy dla Tow. Gospodarczego, Bieńkowa Wisznia za drzewka i krzewy owocowe, ks. Sanguszce z Gumnisk złoty medal za drzewka owocowe i warzywa p. Rudolfowi Starkowi medal złoty za kwiaty szklarniowe, ks. Sapieha z Krasiczyna otrzmał medal srebrny za cyklameny. Aprowizacja miejska i p. Janicki oraz pp. Höflinger i Rucker srębrne medale za warzywa, p. Pawlikowski a ż medal za róże pienne, owoce i warzywa.

W niedzielę o zmroku oświetlono wystawę. Sprawiała w blasku jasności prawdziwie bajeczne wrażenie. Szkoda tylko, że przedwczesna zima i szron — jak posępna groza nad nią zawisły zmuszając wystawców do pospiesznego zabrania eksponatów, by je osadzić było można napowrót w admosferze szklarni.

Towarzystwo Gospodarcze zamierza w przyszłości urządzić w okresach dłuższych specjalną wystawę bzu, irysów i złocieni. Amatorowie roślin ozdobnych powitają zapowiedź tę z równą przyjemnością, z jaką zwiedzali opisaną tu wystawę.

Rena Gl.

Proces o zamordowanie ś. p. Prezyd. Narutowicza

W procesie tym, jak wiadomo rozpocząć się mającym jutro, skład sądu według doniesień z Warszawy ma być następujący: Przewodniczący sędzia Laskowski, z udziałem sędziów Kozakiewicza i Krasowskiego. Oskarża prokurator Rudnicki.

W kołach sejmowych zwracają uwagę na fakt, że w tak ważnym ze względów państwowych procesie nie uczestniczy prezes sądu okręgowego, względnie jego wiceprezes.

Jak dalej donoszą z Warszawy rada familijna, która zajęła się interesami prywatnymi śp. Narutowicza powierzyła opiekę nad nieletniemi dziećmi zamordowanego p. Leopoldowi Skulskiemu, b. prezesowi Gabinetu. Powód cywilny wyznaczony przez radę cywilną ma prawo prowadzić adwokat Paschalski, który ma się domagać w formie odszkodowania sumy 5000 mk. Jest to najniższa suma, jaką dopuszcza prawo w tego rodzaju procesie.

TELEGRAMY.

KONDOLENCJA.

Warszawa. (PAT.). 28./12. Na ręce Prezesa Rady Ministrów Sikorskiego nadszedł list od Związku stowarzyszeń patrjotycznych i wojskowych dep. Ille et Villaine z wyrazami serdecznego uczucia dla Polski i oburzenia z powodu zbrodni, popełnionej na osobie Prezydenta Rzpltej.

Prez. Min. Sikorski podziękował obszernym serdecznym listem.

ROZSZERZENIE GRANICZNYCH URZĘDÓW CELNYCH.

Warszawa. (AW.). Z powodu zwiększających się stale rozmiarów ruchu paczkowego między Niemcami a Polską, aktualną stała się sprawa rozszerzenia granicznych urzędów pocztowo-celnych, jakoteż odpowiednich oddziałów w Warszawie.

NOWE PRZYCZYNKI DO DZIEJÓW WOJNY ŚWIATOWEJ.

Wiedeń. (PAT.). „N. Fr. Presse" z Berlina: Teodor Wolff ogłasza w „Berl. Tageblatt" nowe dokumenty, pochodzące z papierów b. ambasadora rosyjskiego w Paryżu, Izwolskiego. Między niemi telegram Izwolskiego z datą 30. październik 1914 r. do Sazonowa. Izwolski donosi w tym telegramie, że rozmawiał z Delcassem o celach wojennych ententy. Delcasse oświadczył, że Francja nie pragnie w Europie żadnych nabytków terytorjalnych, naturalnie oprócz zwrotu Alzacji i Lotaryngji. Dalej podniósł Delcasse, że państwo niemieckie musi być zniszczone, a siła wojskowa przez politykę pruską, o ile możności osłabiona. Następnie Delcasse mówił o kwestji rozbicia monarchji austro-węgierskiej, że zarówno we Francji, jak i w Anglji, są pewne sympatje dla Austro-Węgier. Izwolski zaznacza, że nie zaniechał żadnej sposobności, by wobec aljantów podkreślić konieczność rozbioru Austro-Węgier, ponieważ są one anachronizmem. Poszczególne narody wchodzące w skład monarchji, z wyjątkiem Polaków, powinny zostać samodzielnemi państwami. Izwolski przemawiał też za utworzeniem królestwa jugosłowiańskiego, jako koniecznej przeciwwagi przeciw Włochom, Węgrom i Rumunji.

RZĄDY MUSSOLINIEGO.

Wiedeń. (AW.). „N. fr. Presse" donosi z Rzymu, że Mussolini uchwalił w porozumieniu z ministrem wojny przedłużyć czynną służbę nowego rocznika poborowego do 18 miesięcy. Projektowane są również we Włoszech ważne reformy w zakresie szkolnictwa. Nauka szkolnictwa ma być nanowo zaprowadzona i tworzyć, jak dawniej, podstawę nauki w szkołach publicznych. Włoski min. oświaty oświadczyć miał w tej sprawie: „Kościół musi się stać duszą państwa".

WNIOSEK SEN. BORAH.

Waszyngton. (PAT.). WBK. Senator Lodge wystąpił przeciw wnioskowi senatora Borah, domagającemu się, aby prezydent zwołał nową konferencję dla rozbrojeń do Waszyngtonu. Lodge oświadczył, że niema potrzeby podejmowania próby ograniczenia zbrojeń, a to ze względu na stanowiska innych państw. Domaga się on, by Stany Zjednoczone zbudowały większą ilość samolotów i krążowników. Senator Borah oświadczył, że jeżeli Stany Zjednoczone nie pomogą Europie pod względem gospodarczym, to może wybuchnąć wojna, a wtedy Stany Zjedn. nie mogłyby wobec niej zachować się obojętnie.

KONGRES HINDUSÓW.

Londyn. (PAT.). 28/12. Reuter donosi z Gaya (Indje), że kongres narodowy ukończył swe prace. Przyjęta rezolucja wyraża życzenia Gandhiemu i wszystkim przywódcom nacjonalistów i kemalistów, znajdującym się obecnie w więzieniu, a to z powodu ich postępowania. Nadto rezolucja wyraża zaufanie Kemalowi baszy. Dalej rezolucja wzywa rząd angorski, by utrzymał nietkniętą władzę i powagę kalifa i aby kalifem został sułtan Abdul Medżid. Kemalowi baszy nadaje rezolucja tytuł suwerena kalifatu.

Z ruchu wydawniczego.

Dzieło o Rosji. (i) W Paryżu pojawiło się u księgarza „Ferenczi et fils" dzieło p. Edwarda Herriot'a, burmistrza miasta Ljonu, pt. „Nowa Rosja" (La Russie nouvelle). Jest to jedyny rezultat tak głośnej niedawno podróży p. Herriota do Rosji.

„Dla wszystkich". W dalszym ciągu wydawnictwa tego perjodycznego, ukazującego się nakładem księgarni św. Wojciecha w Poznaniu, ukazały się następujące tomiki, obejmujące nowele **Kazimierza Glińskiego: Przeklęty ród** (nr. 34), **Ave!** (nr. 35), **Wielki szlem. Wujaszek** (nr. 41), **Murłaj** (nr. 44), **Kowalowa góra. Na widecie** (nr. 45), **Pan Radu. Filipek** (nr. 49). **Jerzego Orwicza (Natalji Dzierżkówny): Gołębice** (nr. 32), **Cyrograf** (nr. 33), **Zuzanny Morawskiej: Skarbiec Faraona** (nr. 31). Staranny dobór przedrukowywanych utworów, przyczem księgarnia zwraca uwagę na to, aby dostaczyć czytelnikom zdrowego pokarmu duchowego piękna strona zewnętrzna zgrabnych tomików, pozwalają zaliczyć cykl „Dla wszystkich" do wydawnictw bardzo pożytecznych, zasługujących też na gorące polecenie. Lektura to odpowiednia przedewszystkiem dla młodzieży, ale i starsi czytelnicy znajdą w niej niejedną rzecz dla siebie odpowiednią. **w. h.**

Chlebowski Bronisław: Rozwój kultury polskiej w treściwym zarysie przedstawiony. Wydanie II. Warszawa, Gebethner i Wolff (1922). 8 m. str. VII. i 216. Jestto drugie wydanie książki, wydanej poraz pierwszy w r. 1917, przygotowane po śmierci autora przez prof. Adama Ant. Kryńskiego. Rzecz znana dobrze z pierwszego wydania ujmuje w krótkim zarysie, ale mimoto wyczerpującym zasadnicze kwestje i przedstawia rozwój kultury polskiej od jej początków do chwili wybuchu wojny europejskiej. Autor uwzględnia kolejno najważniejsze czynniki wpływające na stosunki kulturalne, przyczem poświęca przeważną część uwag czasom po upadku Rzpltej. Jakkolwiek pewne szczegóły możnaby zakwestjonować, np. kwestję podziału materjału w obrębie dwóch zasadniczych części i w związku z tem pozostające określenia pewnych okresów, a dalej przeważne uwzględnienie literatury z pewnym uszczerbkiem innych dziedzin życia kulturalnego, w całości jednak uznać należy pracę zasłużonego autora jako jedyne na razie przedstawienie rozwoju kultury polskiej, stąd przedruk jej był pożądany.

—r. —n.

Władysław Lewicki i Leon Zaklika. „Zbiór ustaw i rozporządzeń ministerjalnych w zakresie szkolnictwa powszechnego, średniego i zawodowego, obowiązujących w całej Rzpltej. Lwów 1923. Nakład księgarni Naukowej.

W okresie budowy szkolnictwa polskiego wytworzył się istny chaos z powodu różnolitości ustaw w trzech zaborach, do czego przybyły jeszcze ustawy nowe, polskie. Dziś jeszcze anomalja nie jest usunięta i ktoby chciał poznać dokładnie ustrój obecnego szkolnictwa musi długo szperać i badać różne zbiory ustaw obcych i numery Dziennika ustaw polskich. Praca pp. Lewickiego i Zakliki ułatwia zrozumienie spraw przynajmniej o tyle, że daje do ręki wszystkie ustawy polskie. Szczegół to bardzo ważny przedewszystkiem dla inspektorów szkolnych, którzy muszą ciągle mieć ustawy pod ręką. **kr.**

(a) **Podręczny słownik polityczny** Joachima Bartoszewicza, wydany nakładem księgarni Perzyński, Niklewicz i Ska, jest dziełem wielkiej doniosłości dla naszego życia publicznego. Przy ustroju demokratyczno-parlamentarnym jaki nadała sobie odrodzona Polska, każdy obywatel winien znać i rozumieć pojęcia i terminy polityczne, z którymi ma ciągle do czynienia. Książka senatora J. Bartoszewicza daje mu możność łatwego przyswojenia sobie tych podstawowych wiadomości, które są niezbędne dla należytego spełnienia obowiązków publicznych i jasnego ujmowania politycznych zagadnień. Daje ona obfity materjał rzeczowy i wyjaśnia znaczenie kilku tysięcy najważniejszych terminów z dziedziny polityki, filozofji, prawa i ekonomji.

Słownik polityczny, zawierający 52 arkusze druku, jest ułożony w sposób alfabetyczny, co podnosi niezmiernie praktyczną jego wartość. Dzieło to jest niezbędne dla szybkiego zorjentowania się w każdej dziedzinie polityki, dla jasnego ujmowania stosunków skomplikowanego życia narodowego i państwowego. Jest ono cennem wzbogaceniem polskiej literatury naukowej i wielką pomocą przy gruntowaniu zdrowych zasad polityki narodowej.

Wezwania w sprawie uznania za zmarłego.

T. 169/22. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Jonyk, s. Iwana, ur. 10. grudnia 1896 w Jasienowie polnym, pow. Horodenka, wedle zeznań Wasyla Woroha, powołany został z drugą mobilizacją 1915 do wojska austr.-węg. do 58. pp. Świadek po powrocie z wojska do domu 1918 r. dowiedział się od swej zmarłej w międzyczasie żony, że Piotr Jonyk pisywał do r. 1917 do swej matki, poczem słuch o nim zaginął. Świadek Michał Hewko i Jan Kielec zaprzysiężeni zeznali, że zimą 1918 r. czytali kartkę zaopatrzoną stampilją wojskową, pisaną po polsku do Katarzyny Jonyk Iwana treści następującej: „Wasz syn Piotr Jonyk zginął rozerwany granatem". Świadek Pawło Knihinicki zeznał, że będąc w okopach na froncie włoskim z końcem r. 1917 lub początkiem 1918 na zachód od Görzu, zetknął się z Piotrem Jonykiem. W czasie walk przez 3 tygodni nie widział świadek więcej Jonyka, a po walkach ludzie z karabinów maszynowych, przy których był Jonyk Piotr, donieśli świadkowi, że Piotra Jonyka nie ma. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki ustawowej śmierci w myśl § 24, l. 2. nr. i t. d., wdraża się na wniosek Wasyla Woroha postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. Bosakowskiemu w Horodence jako kuratorowi zaginionego. Piotra Jonyka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. lipca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 10. grudnia 1922 11775

T. 304/22. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Iwan Srajko, syn Pawła, ur. 18. stycznia 1882 w Horodnicy, powiat Horodenka, ożeniony 22. czerwca 1905 z Anną z Godlewskich 1° śl. Michajłów, wedle zeznań wnioskodawczyni Anny Srajko, wyemigrował przed 10 laty do Kanady po Wielkanocy, zaś po świętach Zielonych tego roku świadek otrzymał od niego list z doniesieniem, że zaginiony przybył do Kanady i przebywa w Toruń — poczem wszelka wieść o nim zaginęła. Wedle poświadczenia Urzędu gminnego w Horodence, zaginiony wyemigrował dla zarobku 1909 r. do Kanady, dotąd nie powrócił i znaku życia o sobie nie dał. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki ustawowej śmierci w myśl § 24, uc. wdraża się na wniosek Anny Srajko postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo p. adw. Dr. Weberowi w Horodence jako kuratorowi. Iwana Srajkę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. stycznia 1924 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 10. grudnia 1922. 11777

T. 293/22. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Karol Siukiewicz, syn Antoniego, urodzony w Kołomyji 3. września 1873, ożeniony 12. maja 1908 z Marją z Łazowskich, wedle zeznań wnioskodawczyni Marji Siukiewicz, powołany 2. sierpnia 1914 z ogólną mobilizacją do wojska austro-węg., pisał żonie ostatni raz z drogi około 15. sierpnia 1914, poczem słuch o nim zaginął. Świadek Mikołaj Marcinowski zeznał, że Karol Siukiewicz w walce z Moska-

Sprawozdanie rachunkowe dla Małopolski za rok 1921 Ogólnego Akc. Tow. Ubezpieczeń KOTWICA (Anker) we Wiedniu.

ROZCHÓD	Marki polskie		Marki polskie	
Wypłaty za wypadki śmierci i dożycia	70 .452	(9		
„ „ udziały w zysku	9 6.8	94		
„ „ wykupy	1.1:5	28	713 266	91
„ „ pobory prowizyjne	2 606 544	36		
„ „ „ za inkaso	36.289	74	2 642 834	10
„ „ „ lekarskie			854 3 1	—
„ „ koszta administracji			1.87 0 2	44
Rezerwy premjowe			22,263.027	—
Państwowa należytość ubezpiecz.			417.698	88
		—	8 6 00	33

PRZYCHÓD	Marki polskie		Marki polskie	
Rezerwy premiowe za rok 1920			11,815.328	—
Premje za ubezpieczenia na wypadek śmierci i mieszane	1 ,862.135	33		
Premje za ubezpieczenia na wypadek dożycia	340.48	23	13,202.575	16
Odsetki	5 0 766	0		
„ za pożyczki od polis	27.207	71		
„ zwłoki	21 577	47	631.551	58
Należytości od polis			158 206	—
Państwowa należytość ubezpieczeniowa			417 698	38
Ubytek			2 0 9 94	71
		—	8 63 300	33

Sprawozdanie rachunkowe za rok 1921. Ogólnego Akc. Tow. Ubezpieczeń „ANKER" (Kotwica) we Wiedniu.

Dział życiowy. **Rachunek zysków i strat za rok 1921.** **Dział życiowy.**

A. PRZYCHODY:	K.	h.	K.	h.
I. Przeniesienie funduszów z roku zeszłego				
1. a) Rezerwa premjowa	288,514·989	31		
b) Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżonej stopy procentowej	1,350.0 0	—		
2. premje z przeniesienia	36,871.534	32		
3. Fundusz na dożycie	6,299.717	55		
4. Rezerwa należytości administracyjnej na dożycie	30 837	69		
5. Rezerwa kapitału K. 1,000.000·— Przekazanie z podwyższonego kapitału „ 1,500 0 0 —	2,500 000	—		
6. Rezerwa zysku Lit. A. K 2,500.000·— „ B. „ 1,900 000·—	4,400 000	—		
7. a) Nieruchoma rezerwa	470 000	—		
b Fundusz dla ocenienia wartości budynków	250 000	—		
8 Fundusz dywidend ubezpieczonych	7.198 990	49		
9. Fundusz różnic kursowych	3,330 658	76		
10. Fundusz różnic agia	1,769 889	89	352,986.438	01
II. Rezerwa dla niezałatwionych wypłat szkodowych z roku zeszłego	25,108 946	71		
po potrąceniu udziału reasekuratorów	1,630 536	06	23,478 413	65
III. Przychody premijne	210,433 691	04		
po potrąceniu reasekuracyjnych premji	24,592 067	58	185,841.623	46
IV. Przychód lokacji kapitałów:				
1. Odsetki książkowe	1,335 837	72		
2. Odsetki od udzielonych pożyczek na polisy	1,192 978	82		
3. Odsetki od pożyczek hipotecznych	9,086 780	43		
4 Odsetki od papierów wartościowych	10,404.747	84		
5. Odsetki od realności	2,060.742	39	24,081 087	20
V. Inne przychody:				
1. Należytości polisowe i stemplowe	7,828 513	47		
2. Zysk na walutach	9.067.397	10		
3. Rozmaite przychody	505.923	68		
4. Przekazanie z działu elementarnego	1,214.188	80	18,616 023	05
			605,003.585	37

B. ROZCHODY:	K.	h.	K.	h
I. Wypłaty płatnych ubezpieczeń i rent	24,072 508	20		
po potrąceniu udziału reasekuratorow	3,274 596	71	20,797 911	49
II. Wypłaty za wykupno polis	2,878 051	72		
po potrąceniu udziału reasekuratorów	348 724	75	2,529.326	97
III. Wydatki (po potrąceniu bonifikacji reasekuratorów):				
1. Koszta akwizycyjne (z bieżącego roku zupełnie pokryte)	13,163 877	58		
2. Bieżące koszta administracyjne	46,560 262	84		
3. Koszta lekarskie	1,135 429	65		
4. Podatki i należytości stemplowe	2 609 760	50		
	63 469 330	57		
5. po potrąceniu prowizji za inkaso	53.298	77	63,416 031	80
IV. Odpisy i inne wydatki:				
a) Podatek od realności i wydatki	2 611 973	17		
b) Strata na papierach wartościowych	2,563 352	31	5,175 325	48
V. Rezerwa dla niezałatwionych wypłat szkodowych:				
1. z lat poprzednich K. 15,948.117·59 po potrąceniu udziału reasekuratorów „ 812.813·20	15,135.304	39		
2. Za rok bieżący K. 8,458.398·10 po potrąceniu udziału reasekuratorów „ 714.420·80	7,743 977	30	22,879.281	69
VI. Stan funduszów z końcem roku bieżącego: (z wyłączeniem funduszu pensyjnego)				
1. Rezerwa premjowa K. 408,663 647 09 po potrąceniu udziału reasekuratorów „ 55,611.374 63	353,052.272	46		
2. a) Premje z przeniesienia K. 37,838.865·— po potrąceniu udziału reaseknrat. „ 9,304 071·20	28 534 793	80		
b) Przedwczesne wypłaty	86 775.053	35		
3. Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżenia stopy procentowej	1,350.000	—		
4. Fundusz na dożycie	5,031.263	56		
5. Rezerwowa należytość administracyjna na dożycie	30 837	69		
6. Rezerwa kapitału	2,500.000	—		
7. Rezerwa zysku Lit. A. K. 2,500 000·— „ B. „ 1,900.000·—	4,400.000	—		
8. a) Nieruchoma rezerwa	470.000	—		
b) Fundusz dla ocenienia wartości budynków	250.000	—		
9 Fundusz dywidend ubezpieczonych	7,198 990	49		
10. Fundusz różnic kursowych	110 114	09	489,703 325	44
VII. Nadwyżka z obrotu rocznego			502 382	50
			605,003.585	37

Wydział rewizyjny sprawdził i uznał za zgodne.

Ernst Bing mp. Adolf Steinbruck mp.

lami pod Kotul Ustricze 23. sierpnia 1914 padł ugodzony kulą, że następnego dnia po cofnięciu wojsk rosyjskich, świadek będąc na cmentarzu w Mahalli, rozpoznał zwłoki zaginionego po bliznach ospy, a żołnierz grzebiący zwłoki — powiedział: ot masz legitymację Karola Siukiewicza. Świadek Jan Koltyk zeznał, że dnia 23. sierpnia 1914, będąc razem z Karolem Siukiewiczem w 36. p. obr. kraj. 2. komp. pod Kotul Ustricze w czasie marszu stracił go z oczu, a drugiego dnia towarzysze broni pokazali mu zwłoki tegoż Siukiewicza, których z powodu zczernienia świadek nie mógł poznać. Gdy zatem można przyjąć, że pomieniona osoba śmierć poniosła wdraża się na wniosek Marji z Lazowskich Siukiewicz postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo p. adw. Dr. Leonowi Schulbaumowi w Kołomyji, jako kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego. Karola Siukiewicza wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. maja 1923. Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 26. października 1922. 11776

T. IV. 309/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Stanisław Medoń syn Józefa i Anny z Kłaputów urodzony dnia 5 maja 1883 w Tłuczani górnej i tam zamieszkały, rolnik, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 77 pułku p. b. armji austro-węgierskiej ostatni raz zawiadomił żonę swą dnia 22 stycznia 1915 że jedzie na front a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka zaginął on w styczniu 1915 w bitwie koło Mezö Laborcz na Węgrzech a od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ust. 1 § 1 ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. i z § 112 k. c. zarządza się na wniosek żony jego Anny Medoniowej postępowanie, celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 22 listopada 1910 zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub dr. Maksymiljanowi Stlankowi adw. w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Stanisława Medonia o ile żyje wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 20 listopada 1922. 11614

T. 479/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Fedko Kozakiewicz syn Jana i Kseni ur. 1 marca 1880 w Lipinie, ostatnio tam zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz austr. armji 24 pp. 19 k. i wedle przeprowadzonych przez Sąd dochodzeń dostał się do niewoli na froncie rumuńskim i w r. 1917 miał umrzeć w obozie Recatruni. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 l. 2. ust. c. wzgl. ust. z 31 marca 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Kseńki Kozakiewicz wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i związku małż. zawartego na dniu 2 czerwca 1904 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. dr. Franciszkowi Górnickiemu we Lwowie, [illegible] ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się [illegible] przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 25 [illegible] 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 24 października 1922. 11706

T. VI. 172/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Bąk rolnik z Łętowic pow. Brzesko, urodzony tamże 1879, przydzielony 1914 do 32 pułku strzelców nie daje znaku życia. Gdy przyjąć należy, że zachodzi domniemanie z § 1 ust. z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzup. wdraża się na prośbę Jadwigi Bąk postępowanie celem uznania wymienionego za zmarłego i ogłasza się wezwanie aby udzielono sądowi wiadomości o zaginionym. Piotra Bąka wzywa się, aby przed podpisanym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu Sąd na ponowną prośbę po dniu 15 lipca 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręg. cyw. Oddział VI.

Kraków, dnia 10 października 1922. 11745

T. VI. 103/22/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Chabura rolnik ze Strzeców małych, urodzony 1886 w Rylowej powiat Brzesko przydzielony 1914 do taboru nie daje znaku życia Gdy przyjąć należy, że zachodzi domniemanie z § 1 ust. z 31 marca 1918 Nr. 129 Dzup. wdraza się na prośbę Zofji Chabur postępowanie celem uznania wymienionego za zmarłego i celem uznania małżeństwa za rozwiązane i ogłasza się wezwanie, aby udzielono Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego Drowi Karolowi Krzyształowskiemu adwokatowi w Krakowie wiadomości o zaginionym. Jana Chaburę wzywa się, aby przed podpisanym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 15 lipca 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręg. cyw. Oddział VI.

Kraków, dnia 27 września 1922. 11745

T. 615/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Artym syn Mirona ur. 23 stycznia 1868 w Dyniskach ostatnio tam zamieszkały wedle przeprowadzonych dochodzeń wyjechał przed 18 laty do Ameryki i od r. 1911 nie daje o sobie znaku życia i miał zginąć podczas pracy na kolei w r. 1911. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. u. t. cyw. wzgl. u. t. z 31 marca 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Marji Artym wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 4 października 1891 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Drowi Stanisławowi Korytce we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się stawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 listopada 1923 względnie w roku od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 6 listopada 1922 11715

T. 152/22/2. Wasyl Humenny, syn Gawryły, urodzony w Szczytowcach 13. listopada 1890, były żołnierz austr. 58. pułku piechoty, wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Michała Oryszczuka, miał zginąć w roku 1915 w bitwie pod Gorycją. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Gawryły Humennego postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 20. stycznia 1923 udzielono albo Sądowi, albo Dr. Widrakowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 25. września 1922. 11789

T. 122/22/4. Iwan Karaczok vel Karaczko, syn Semona z Babiniec, urodzony 5. lipca 1884, żołnierz austr. 95. pułku piechoty, brał udział w jesieni 1914 w bitwach pod Przemyślem, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918, Nr. 128, dzup. zarządza się na wniosek Anny Karaczok postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Widrakowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Iwana Karaczki wzywa się, ażeby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. czerwca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 2. listopada 1922. 11788

T. 156/22/4. Edykt. Hryń Purpura, syn Jana i Katarzyny, urodzony 28. stycznia 1885 w Trościancu, gr. kat., rolnik, żonaty, tamże ostatnio zamieszkały, zaginął jako żołnierz austrjacki w roku 1914 dostawszy się do niewoli rosyjskiej. Na prośbę żony Oleny wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, o ileby żył, aby dał znać o tem Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adw. Dr. Muszyńskiemu w Stryju do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“. Po upływie powyższego czasokresu na ponowną prośbę wyda Sąd ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 14. września 1922. 11781

T. 136/22/4. Edykt. Matij Zownirczuk, syn Iwana i Anny, urodzony 7. sierpnia 1889 w Bilczu, gr. kat., rolnik, tamże ostatnio zamieszkały, miał umrzeć jako jeniec austriacki w niewoli włoskiej. Od roku 1918 brak o nim wiadomości. Na prośbę ojca wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywając każdego, ktoby miał o nim wiadomość, a także jego samego, o ileby żył, aby dał znać o tem Sądowi do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“. Po upływie powyższego czasokresu na ponowną prośbę wyda Sąd ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 16. września 1922. 11780

T. 95/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Iwan Andrejców, syn Nykołaja i Marji, urodzony 3. października 1878 w Izydorówce i tamże zamieszkały, gr. kat., gospodarz, ożeniony 21. października 1902, z Oleną ur. Fedorczak, wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Fedia Andrejciów, brał czynny udział jako

Sprawozdanie rachunkowe za rok 1921.
Ogólnego Akc. Tow. Ubezpieczeń ANKER (Kotwica) we Wiedniu.
Wykaz majątku za rok 1921.

Dział życiowy

A. AKTYWA.		K.	h	K.	h
1 Gotówka		4,539 430	—		
2 Wierzytelności bankowe		37.[illegible]34[illegible]6	71		
3 Realności wartości książkowej	K 16,266 076 60				
po potrąceniu hipotek	„ 545 400·—	15 720,676	60		
4. a) Papiery wartościowe	K. 85,660 022 57				
bieżące odsetki	„ 5,379.541 28	91,039.563	85		
b) pożyczka państwowa	K. 9,937 835 60				
bieżące odsetki	„ 1,333 838 20	11,271 673	80		
c) Papiery wartościowe dla ubezpieczeć pożyczek wojennych po potrąceniu lombardu		132.854 7[illegible]8	88		
5 Zaliczka hipoteczna		160 10[illegible]9[illegible]8	0[illegible]		
6. Pożyczki na własne polisy		1[illegible],783 [illegible]85	74		
7. Fundusze na dożycie					
a) Papiery wartościowe	K. 2,754.000·—				
bieżące odsetki	„ 46 750·—	2,800 750	—		
b) Pożyczki na własne polisy		1[illegible]0 7[illegible]	51		
8 Fundusze pensyjne					
a) Papiery wartościowe	K. 1,839.320·—				
bieżące odsetki	„ 47 635 —	1 886 955	—		
b) Zaliczki hipoteczne		1 160,000	—		
9. Wierzytelności u reasekuratorów		2,646.1[illegible]1	10		
10 Wierzytelności :					
a) W oddziałach własnych		41,657.176	29		
b) u ubezpieczonych tytułem premji		12,006.229	64		
11. Wartość inwentarza (odpisano)					
12 Rozmaite pozycje					
		4 985.022	04	549,520.378	25

Dział życiowy

B. PASSYWA.		K.	h.	K.	h.
1. Kapitał zakładowy (całkowicie zapłacony)		5 000 000	—		
2. Zysk, rezerwy kapitałów :					
a) Fundusz rezerwowe		[illegible],500 000	—		
b) Rezerwa zysku Lit. A.	K. 2,500 000 —				
„ B.	„ 1,900 000·—	4 400 000	—		
c) Rezerwa nieruchoma		470 000	—		
d) Fundusz dla ocenienia budynków		50 000	—		
3. Fundusz różnic kursowych		110.114	09		
4 Rezerwa premjowa		358,05[illegible] [illegible]72	[illegible]6		
b) Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżenia stopy procentowej		1 3[illegible]0 000	—		
5 Przeniesienie premji i przedwczesne wypłaty		15 30[illegible].847	15		
6 Rezerwa dla niezałatwionych wypłat szkodowych po potrąceniu udziału reasekuratorów		22,879.281	[illegible]		
7. Fundusz dywident ubezpieczonych		7 1[illegible]8.9[illegible]0	4[illegible]		
8 Fundusz na dożycie		5 031 263	[illegible]		
9. Fundusz pensyjny dla zatrudnionych		4 713 8[illegible]1	19		
10 Fundusz dla poparcia		110 000	—		
11. Rezerwa należytości administracyjnej na dożycie		30 837	6		
12. Wierzytelności reasekuratorów		14,175.[illegible]11	[illegible]		
13 Odsetki z przeniesienia		1 8[illegible]5 060	53		
14. Saldo oddziału elementarnego		10 611.1[illegible]5	[illegible]		
15. Nadwyżka z rocznego obrotu		50[illegible].38[illegible]	[illegible]0		
				549 520 378	25

Wydział rewizyjny sprawdził i uznał za zgodne.

Ernst Ring mp. Adolf Steinbruck mp.

żołnierz austrjacki w jesieni 1914 roku w bitwie pod Opatowem i od tego czasu zaginął wszelki ślad o jego życiu. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę jego żony Oleny z Fedorczaków Andrejcio w Izydorówce postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub Dr. Kałuskiemu, adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego wiadomości i powyż wymienionym. Iwana Andrejciów wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej" rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 7. lutego 1922. 11779

T. IV. 66/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Błażej Piszczek, syn Józefa i Zofii z Raczków, urodzony dnia 28. grudnia 1877 r. w Siekierczynie powiecie limanowskim, odszedł w dniu 15. maja 1915 r. do służby wojskowej w b. armii austrjackiej, brał udział w ofenzywie na froncie włoskim, która skończyła się dnia 3-go listopada 1916 i od tego czasu wszelka wieść o jego życiu zaginęła. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918 Dz. u. p. L. 128, przeto wdraża się na prośbę Marji Piszczkowej z Siekierczyny postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Drowi Nowakowi w Nowym Sączu, którego się kuratorem zaginionego ustanawia wiadomości o powyż wymienionym, a tegoż samego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. czerwca 1923, rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 27. listopada 1922. 11778

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 1868/18/22. Pan Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie zamianował na zwyczajne kadencje Sądu przysięgłych przy Sądzie okręgowym w Stryju, rozpoczynające się: I. 19. lutego, II. 14. maja, III. 17. września, IV. 26. listopada 1923 — przewodniczącym: Prezesa Sądu okręgowego Dra Misińskiego, zaś zastępcami przewodniczącego Wiceprezesa Sądu okręgowego Dżerowicza, sędziów okręgowych: Gailhofera Rastawieckiego, Przybysławskiego, Orskiego, Smólskiego, Wolskiego, Szulakiewicza, Feigla, Raka-Raczyńskiego i Łopuszańskiego.

Prezydjum Sądu okręgowego.

Stryj, dnia 19. grudnia 1922. 11782 1—3

KONKURSY.

Prez. 42426/22. Opróżniły się posady woźnych sądowych w Sądach powiatowych w Turce, Lutowiskach, Cieszanowie, Skałacie i Kamionce Strumiłowej. Podania kompetencyjne o te posady lub przy innych Sądach opróżnić się mogące, wnosić należy do dnia 20. stycznia 1923 w drodze służbowej do Prezydjum Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Prezes Sądu Apelacyjnego.

Lwów, dnia 18. grudnia 1922. 11802 1—3

KURATELE.

L. 6/22. Edykt. Uchwałą Sądu powiatowego O. III. w Busku z 5. grudnia 1922, lcz. L. 6/22. pozbawiono całkowicie własnowolności Wasyla Sosnowskiego, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorką ustanowiono Aleksandrę Sosnowską.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Busk, dnia 5. grudnia 1922. 11728 1—3

SPADKI.

A. 103/22. Edykt. Staś Pamio zmarł 11. lutego 1922 w Załokciu z pozostawieniem ustnego testamentu. Testamentowego dziedzica Stefana Pamiowa, którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnego kuratora Anny Paniw z Załokcia.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Podbuż, dnia 16. grudnia 1922. 11783 1—3

FIRMY.

Firm. 1374/22. Stow. II. 78. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia i brzmienie firmy: Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna pomoc w Dobczycach" z poręką nieograniczoną w Sądzie zapisane. Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 29. października 1922 postanowiono rozwiązanie i zlikwidowanie stowarzyszenia. Likwidatorami wybrani: Michał Denko, Ludwik Kaleta, Henryk Sieber, geometra prywatny i Dr. Izrael Waldman, adw. w Dobczycach, którzy będą dotąd podpisywali firmę stowarzyszenia z dodatkiem w likwidacji. Wierzycieli wzywa się, by swe roszczenia do stowarzyszenia zgłosili. Dzień wpisu: 16. listopada 1922.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 14. listopada 1922. 11761 1—3

Firm. 1343/22. Stow. VI. 88. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia i brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnego kredytu „Wisła" w Krakowie, stowarzyszenie zarej. z ogr. poręką. Uchwałą walnego zgromadzenia członków z dnia 5. lipca 1922 postanowiono rozwiązanie i zlikwidowanie stowarzyszenia. Likwidatorami wybrani: Dr. Franciszek Bardel, adw. w Krakowie, Mały Rynek 1., Dr. Wincenty Chmura, adw. w Krakowie, ul. Karmelicka, Stanisław Bednarski, dyrektor „Wisły" w Krakowie, Radziwiłłowska 23., Narcyz Potoczek, rolnik w Chełmcu polskim p. Nowy Sącz, Jan Kanty Tatara, referent Małopolskiego Towarzystwa rolniczego w Krakowie. Do ważności oświadczeń im. stowarzyszenia wymagającym jest podpis dwóch likwidatorów pod firmą stowarzyszenia z dodatkiem w likwidacji. Wierzycieli wzywa się, by swe roszczenia do stowarzyszenia zgłosili. Dzień wpisu: 16. listopada 1922.

Sąd okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 14. listopada 1922. 11760 1—3

Firm. 63. Rg. A. II 249. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 19. stycznia 1920. Siedziba firmy: Lwów, Kazimierzowska 20 Brzmienie firmy: Klarberg, Bürger i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel hurtowny i detaliczny towarów korzennych, spożywczych i kolonialnych. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1920. Spólnicy: Józef Klarberg we Lwowie, Pełtewna 1., Eliasz Bürger we Lwowie, Pasaż Fellerów 3., Chaim Schlumper we Lwowie, ul. Miodowa 5. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: Salomon Münzer we Lwowie, ul. Jachowicza 8., Salomon Ziegler w Glinianach, Józef Klarberg i Salomon Ziegler każdy z osobna. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy podpisze Józef Klarberg i Salomon Ziegler każdy z osobna.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 19. stycznia 1920. 11703

Firm. 57. Rg. B. I. 228. Wpis firmy spółkowej. Wpisano do rejestru Oddział B. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Fabryka gipsu i wyrobów ceramicznych dawniej Józefy Franz i Synów — Spółka akcyjna we Lwowie. Data statutu: 30. listopada 1920, pismo zatwierdzające Ministerstwa Przemysłu i Handlu z 28. września 1920 r. P. P. 822. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) eksploatacja gipsu, gliny i piasku na własnych i obcych terenach, b) przeróbka tych materjałów pod a) wymienionych we własnych i obcych fabrykach i wytwarzanie z tych materjałów wszelkiego rodzaju produktów; c) przeróbka obcych materjałów pod a) wyszczególnionych we własnych fabrykach; d) budowanie i utrzymywanie magazynów i domów składowych materjałów wchodzących w skład przemysłu wogóle, a w szczególności przemysłu budowlanego; e) sprzedaży na własny i obcy rachunek materjałów pod a) wymienionych i wszelkich produktów z tych materjałów przetworzonych, jakoteż wogóle materjałów budowlanych; f) nabywanie i fruktyfikowanie produktów oraz licencji dotyczących gałęzi przemysłu i materjałów pod a) wymienionych (§ I. statutu). Kapitał zakładowy wynosi 5.000.000 Mkp. podzielony na 5.000 sztuk akcji po 1.000 Mkp. opiewających na okaziciela. Czas trwania nieograniczony. Rada zawiadowcza składa się z 7 członków — wybrani: 1) Antoni Franz, przemysłowiec we Lwowie zamieszkały; 2) Władysław Szajnok we Lwowie; 3) Stefan Niementowski we Lwowie; zaś po myśli § 26. statutu ustanowieni członkami Rady Zaw., przez Polski Bank przemysłowy: 4) Dr. Zdzisław Słuszkiewicz, dyrektor Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie zamieszkały; 5) Dr. Feliks Merunowicz, zastępca dyrektora Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie zamieszkały; 6) Wojciech Dembiński, inżynier we Lwowie zamieszkały; 7) Stanisław Kreimer, dyrektor fabryki cukru w Chodorowie. Członkami Dyrekcji wybrano: Dra Jana Kalm Podoskiego, Antoniego Franza i Dra Feliksa Merunowicza wszystkich we Lwowie. Podpis firmy: Pod pieczęcią firmy podpisza się albo dwaj członkowie Rady zawiadowczej albo jeden członek Rady zawiadowczej i Dyrektor lub prokurzysta — albo dwaj dyrektorowie albo jeden Dyrektor i jeden prokurzysta. Ogłoszenia w „Monitorze Polskim" i jednem piśmie lwowskiem.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 24. marca 1921. 11504

Firm. 1385/22. C. V. 402. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru C. wciągnięto: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Spółka drzewna Borex, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie lasów z ziemią i bez ziemi celem wyrębu i zużytkowania drzewostanów w drodze produkcji przemysłowej, kupno i sprzedaż celem importu wzgl. eksportu drzewa i wszelkich produktów leśnych na rachunek własny spółki, jakoteż kupno względnie sprzedaż komisowa takichże produktów na rachunek osób trzecich i finansowanie interesów drzewnych. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl ust. z 6/3 1906 L. 58 Dz. p. p. oparta na kontrakcie z daty Kraków d. 6. listopada 1922, L. R. 6553. Czas trwania spółki nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki wynosi 8,000.000 mkp. w całości w gotówce wpłacony. Do zastępstwa spółki są uprawnieni dwaj zawiadowcy, którymi ustanowiono Bogumiła Bechynie w Krakowie, pl. Groble 21 i Jana Pelikana w Pradze II. Vaclavskie nam 33 zamieszkałych. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy którykolwiek z zawiadowców umieści swój podpis. Ogłoszenia spółki uskuteczniane będą zapomocą listów poleconych i w jednym z dzienników krakowskich. Dzień wpisu: 27. listopada 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 24. listopada 1922. 11754

Firm. 1419/22. O. V. 403. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Palma-Kauczuk, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wyrób i zbyt towarów gumowych z marką ochronną Palma, jakoteż innych towarów, b) nabywanie podobnych przedsiębiorstw i uczestniczenie w tychże w dowolnej formie prawnej, c) przyjmowanie na skład i sprzedaż komisową, oraz import towarów firmy Palma-Kautschuk Gesellschaft m. b. H. Wien. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl ust. z 6. marca 1906 L. 58 Dz. p. p., oparta na kontrakcie z daty Kraków 4. listopada 1922 L. R. 6533. Czas trwania spółki nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki wynosi 3,000.000 mkp. w całości w gotówce wpłacony. Do zastępstwa spółki są uprawnieni dwaj zawiadowcy, którymi ustanowiono Adolfa Haasa, ul. Straszewskiego 1. 2. i Samuela Herzoga w Krakowie, ul. Librowszczyzna 8. zamieszkałego. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy dwai zawiadowcy kollektywnie kładą swói podpis Ogłoszenia spółki uskuteczniane będą zapomocą listów poleconych. Dzień wpisu: 27. listopada 1922.

Sąd okręgowy cyw., Oddział II.

Kraków, dnia 24. listopada 1922. 11753

Firm. 1425/22. B. I. 107. Zmiany i dodatki, odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek. Do rejestru Oddział B. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Spółka akcyjna elektrowni okręgowych. Uchwałą walnego zgromadzenia akcjonarjuszy z dnia 12. listopada 1921 zatwierdzonej postanowieniem Ministrów przemysłu i handlu, oraz skarbu z 17. sierpnia 1922 a) powiększono kapitał zakładowy o 100,000.000 mkp. do 200,000.000 mkp. drogą emisji 500.000 sztuk nowych akcji nominalnej wartości po 200 mkp. i b) zmieniono statut w par. 8, 9, 17 i 27. Wystąpili: członkowie rady zawiadowczej dr. Stefan Ossowski i dr. Jerzy Halpern, w ich miejsce wybrani członkami Janusz Regulski w Warszawie, ul. Nowogrodzka 46 i dr. Wincenty Samolewicz we Lwowie, ul. Jagiellońska 8. zamieszkali. Dzień wpisu: 21. listopada 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 21. listopada 1922. 11752

Firm. 1406/22. Stow. V. 785. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia. Brzmienie firmy: Chłopsko-robotnicze Stowarzyszenie spożywcze w Rajsku, stowarz. z ograniczoną poręką. Uchwałą walnego zgromadzenia członków z dnia 17. lutego 1922 postanowiono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. Likwidatorami wybrano dotychczasowych członków zarządu Stefana Liszkę, Jana Cieślika i Wojciecha Zguda, którzy odtąd będą podpisywali firmę stowarzyszenia z dodatkiem w likwidacji. Wierzycieli wzywa się, by swe roszczenia do stowarzyszenia zgłosili. Dzień wpisu: 21. listopada 1922.

Sąd okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 20. listopada 1922. 11751

Firm. 1401/22. Oddz. C. V. 236. Zmiany i dodatki, odnoszące się do wpisanych już firm w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek. Do rejestru Oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Jaworzno. Brzmienie firmy: Ucios, fabryka wyrobów drzewnych, spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką. Wykreślono zawiadowcę Władysława Szczypę, w jego miejsce ustanowiono zawiadowcą Jana Ożana w Borach ad Jaworzno zamieszkałego. Dzień wpisu: 20. listopada 1922. Odmawia się wpisania podwyższenia kapitału zakładowego, skoro podwyższony kapitał zakładowy nie został par. 53 ust. z 6. marca 1906 L. 58 dzpp. objęty.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 18. listopada 1922. 11750

Firm. 1319/22. A. I. 66. Zmiany i dodatki, odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek. Do rejestru oddział A. wciągnięto, co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Kalman Teitelbaum, sprzedaż kapeluszy i czapek w Krakowie. Zmarł dotychczasowy właściciel firmy Chaim Izaak Teitelbaum, a na podstawie dekretu dziedzictwa sądu powiatowego cyw. w Krakowie z dnia 24. kwietnia 1922 A-XII. 902/19/7 własność przedsiębiorstwa i firmy przeszła na Frejde z Gorlitzerów Teitelbaumowa, która podpisywać będzie firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swe imię i nazwisko. Dzień wpisu: 31. października 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.

Kraków, dnia 27. października 1922. 11747

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.

Z Drukarni Polskiej, pod zarządem Z. Kiełbusiewicza, Lwów Chorążczyzna 51.